

motto kladrubského La Manche

„Není nutností být rychlejší. Ponořit do kladrubského La Manche své tělo i srdce a společnými silami jej pokořit, je tou největší výhrou.“

Děkujeme vodě, děkujeme plavcům z řad současných i bývalých pacientů, děkujeme hostům i fanouškům za skvělou plavbu a přejeme vám všem, abyste tak, jako jsme společnými silami propluli letošním La Manchem, propluli s úsměvem a láskou celým rokem 2019.

Děkujeme panu řediteli Ing. Josefu Hendrychovi, za podporu, díky které můžeme organizovat nejen La Manche, ale i ostatní akce jako Kladrubské hry, Velikonoční desetihodinovku, Boccia cup, Podzimní triatlon nebo Mikulášské hry, jenž pořádáme pro naše pacienty. Lékařům, sestřičkám a všemu personálu na odděleních, kterým naše akce trochu narušují zaběhlý denní program, děkujeme za toleranci a pochopení. Děkujeme i všem ostatním neviditelným účastníkům letošního La Manche - vedoucí rehabilitace Aleně Zemanové, která uvolnila fyzioterapeuty, aby nám mohli pomáhat při organizaci akce, i našim kolegům a kolegyním, kteří za ně v tento den odvěřili jejich rozvrhy. Děkujeme Vladimíru Bílkovi a úseku údržby, že zajistili nahřátí vody v bazénu. Děkujeme Romanu Karafiátovi a pracovníkům kuchyně za „svíčkovou“, kterou nadstandardně uvařili na počest letošního La Manche. Děkujeme i dámám z úklidové čety, které po nás uklízely nejen celý bazén, ale i chodby od peříček z kostýmů plavců.

V neposlední řadě děkujeme našim pomocníkům při organizaci - zapisovatelkám hlavní dráhy Lence Váňové a Hele Havlíkové, rozhodčím na vedlejších drahách a „vybarvovačům“ kilometrů - Aničce Skopcové, Katce Němcové, Katce Pešavové, Hance Fantové, Helče Jiráskové, Ajce Velebné, Markétě a Danu Šubertovým, Lukáši „tomu co chodí bos“ Dřízalovi, Lukáši Chobotovi, Marku Maturovi a Mírovi Ďurišovi. Martinu Lahodovi děkujeme za pořízení fotodokumentace, projekci fotografií a technické zajištění akce. Za ušití kostýmů pro organizátory děkujeme Ireně Kulišové, Lence Váňové a Hele Havlíkové. Děkujeme i prodavačkám triček Evičce Janko a Petře Matznerové.

Nakonec bych chtěla poděkovat své kolegyni a spoluorganizátorce, nejen kladrubského La Manche, ale i ostatních akcí, Petře Skopcové, se kterou to táhneme již od prvního ročníku. Je fajn, že se jedna na druhou můžeme spolehnout a jsem ráda, že v tom nejsem sama. Na úplný závěr děkuji svému manželovi Lumírovi, který (často po nocích) graficky ztvárňuje moje nápady. Již deset let pro vás navrhuje potisky triček La Manche a Kladrubských her, plakáty, diplomy a čestné listiny na tyto i další akce. Je mi rádcem i velkou oporou.

Štěpánka Kovářová

Přijměte naše pozvání na další akce, pořádané na půdě RÚ Kladruby v tomto roce.

- 6. 3. **Maškarní rej** (kinosál RÚ)
- 17. 4. **13. Velikonoční desetihodinovka** (bazén RÚ)
- 28. - 31. 5. **102. Kladrubské hry** (areál RÚ)
- 20. 7. **12. Keep Respect** (hřiště pod rehabilitačním ústavem)
- 19. 9. **12. Podzimní triatlon** (areál RÚ)
- 6. 11. **10. Boccia cup** (tělocvična RÚ)
- 5. 12. **13. Mikulášské hry** (tělocvična RÚ)

www.rehabilitace.cz

La Manche

Kladrubský
plavecká štafeta současných i bývalých pacientů a hostů

Z P R A V O D A J X I V . R O Č N Í K U z e d n e 1 9 . 1 . 2 0 1 9

Kladrubský La Manche 2019 je úspěšně za námi.

Délka La Manche vzdušnou čarou 33,6 km je v přepočtu přesně 1 344 kladrubských bazénů a symbolická kilometráž v délce 25 metrů zobrazuje každý uplavaný bazén se jménem plavce, který daný úsek plaval. Pravidla přeplavby byla od prvního ročníku daná - plave se štafetovým způsobem, v hlavní dráze je vždy pouze jeden plavec, který je vystřídán bez přerušování plavby dalším plavcem. Každý plave dle svých možností libovolným stylem. Všechny předchozí ročníky jsme startovali ve 3:00 ráno. Letos jsme udělali změnu a posunuli hodinu startu na půlnoc. Na účast plavců a diváků to ale nemělo žádný vliv, na startu bylo letos opět rušno. Náš bývalý pacient Pavel Nový, který pravidelně v minulých ročnících štafetu zahajoval, dorazil před půlnocí v doprovodu své manželky. Po boku pana Alfréda Strejčka, který je naším současným pacientem, se na startu objevila jeho dlouholetá přítelkyně paní Jitka Molavcová. S Alfrédem Strejčkem jsme se předem domluvili, že doplave závěrečné dva bazény letošního La Manche. Start měl tedy opět být privilegiem Pavla Nového. Jak se ale dalo předpokládat, Pavel se zachoval jako džentlmen a startovní číslo jedna přenechal své kolegyni, herečce Jitce Molavcové. Ani v nejmenším netušil, jakou jí tím způsobí radost, protože „jednička“ je totiž její oblíbené číslo. S úderem půlnoci bylo odstartováno.

Jako první se letos do vln kladrubského bazénu ponořila Jitka Molavcová, s číslem 2. Ji po deseti bazénech vystřídala její herecký kolega Pavel Nový.

Ve stejný okamžik byla odstartována štafeta i v Rehabilitačním ústavu Hrabyně. Bylo tomu tak již posedmé. Tato souplavba není o tom, že bychom závodili, kdo bude rychlejší, ale o tom, abychom pomyslně propojili své síly bez ohledu na vzdálenost našich ústavů.

Musím přiznat, že jsme měli trochu obavy z nedostatku plavců v nočních hodinách. Mohlo se stát, že po slavnostním zahájení všichni odejdou spát a nebude, kdo by plaval. Fronta na přidělení startovního čísla nás ale těchto obav zcela zbavila. Zájemců o plavání v hlavní dráze bylo stále dost až do

samého konce závodu. S ohledem na tak velký zájem jsme byli nuceni v několika případech dokonce redukovat plavcům počty naplánovaných bazénů. Někteří naši bývalí pacienti, jsou totiž již tak zdatnými borci, že by možná dokázali uplavat celý La Manche sami. A tak jsme jim stanovili jen omezený počet bazénů v hlavní dráze a poté je přesunuli do dráhy vedlejší. Zde mohli bez omezení plavat dál a připisovat tak k symbolické vzdálenosti 33,6 km další kilometry navíc. Chtěli jsme tím umožnit účast dalším, respektive úplně všem zájemcům. Samozřejmě v první řadě těm, kteří jsou u nás v rehabilitáku na léčení poprvé.

Díky plavcům ve vedlejších drahách jsme letos, s celkem uplavanými 4 732 bazény (118,3 km), přeplavali pomyslný La Manche 3 1/2 krát, čímž jsme překonali dosavadní rekord z roku 2017.

Pro zpestření jsme, letos poprvé, v jednom z koutů kladrubského bazénu, odstartovali i nenápadný tichý závod, který jsme nazvali „pletařský La Manche“. Jeho cílem bylo (během plavby štafety) uplést dvě šály v barvách trikolory. Pravidla byla jednoduchá. Ani jehlice, ani klubíčka a tím pádem ani pletařky, se nesměly vzdálit z bazénu. Plést mohl každý, kdo to uměl. Na dodržování pravidel fair play při pletení dohlížely dvě dámy z řad pacientek, které šály zakončily a začistily. Během plavecké štafety tak vznikly dvě téměř 1,5 metrů dlouhé šály, které jsme místo vavříkových věnců omotali kolem krku pánům Alfrédu Strejčkovi a Pavlovi Novému.

Děkujeme hlavním pletařkám Aleně Kotrnochové a Janě Kosíkové i všem ostatním dámám za každičkou upletenou řadu.

Tradicí kladrubského La Manche se pomalu, ale jistě stává i DJ Aleš Jůza. Byl to sice teprve jeho čtvrtý La Manche, ale určitě mi dáte za pravdu všichni, kdo jste zažili první ročníky bez hudby (nemluvě o Alešových vtipných připomínkách a komentářích), že na břehu kladrubského bazénu nebylo nikdy dříve tak veselo. S hudbou totiž přišel i tanec, a dalo by se říci, že kdo neplave, ten tančí. Když se s námi znavený discjockey letos loučil, přiznal se, že zvažoval přenechat náš La Manche svému kolegovi. Nakonec to ale neudělal, protože mu došlo, jak byste mu všichni chyběli. A přestože strávit 24 hodin na bazénu ve 30°C je mnohem náročnější, než odehrát dikotéku, těší se s námi za rok opět na viděnou. *My mu děkujeme a těšíme se na něj i jeho „tuc - tuc“.*

Ředitel Ing. Josef Hendrych plave na závěr letošního La Manche své symbolické dva bazény. Alfréd Strejček se dělí se všemi přítomnými o své pocity bezprostředně po doplávání letošního La Manche.

Děkujeme panu Alfrédu Strejčkovi, že souhlasil s tím, aby zakončil naši letošní štafetu. Jeho rozhodnutí, že zaplave na závěr dva bazény, přestože ještě před měsícem vůbec neplaval, bylo opravdu velice statečným počinem. To, že se pan Pavel Nový a náš pan ředitel Josef Hendrych rozhodli pana Alfréda Strejčka na této plavbě symbolicky doprovodit, bylo neplánované a jedinečné.

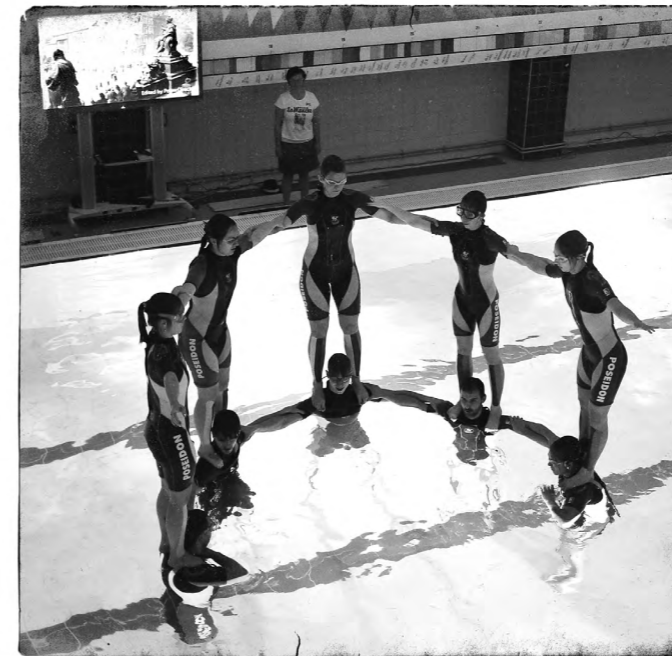
Děkujeme jim oběma za jejich podporu.

Neoddělitelnou součástí La Manche se již stalo i závěrečné vystoupení akvabel. Nápad přišel s třetím ročníkem v roce 2008. Myšlenka byla jasná, uděláme „parodii“ na akvabely a záměr vyšel. Parodie byla opravdu dokonalá. Ze začátku jsme se potýkali i se zvládnutím obyčejných kotrmelců a jednoduchá zvedačka byla pro nás vrcholným číslem. S příchodem našich nových, mladých kolegů a kolegyně ale přišla viditelná změna. Již minulý ročník byl vrcholem všech předešlých akvabelových vystoupení. A všichni jsme si mysleli, že je nepřekonatelný.

Jenže začátkem listopadu 2018 přišly naše akvabelky s návrhem, že mají v úmyslu nacvičit vystoupení s vážnějším podtextem, který všechny předešlé show postrádaly. Jejich námětem byla oslava naší republiky a ohlédnutí za uplynulým stoletým výročí.

„Chceme udělat takové vystoupení, aby po jeho zhlédnutí byl každý hrdý na to, že je Čech.“

Jejich slova mne dojala a dojímá mne to neustále, protože není mnoho takto smýšlejících lidí kolem nás. Možná je to naděje na lepší budoucnost. Dojalo vás jejich vystoupení? Byli jste v tu chvíli hrdí, že žijeme právě teď a tady, v této zemi? Pokud ano, myslím že nejsme ztraceni.

Poděkování za nás - přihlízející organizátory a určitě i za vás - plavce a diváky, patří: hlavní choreografce Markétě Šubertové (která se svými nápady podepsala už pod loňské „indiánské vystoupení“) i všem ostatním akvabelám - Katce Němcové, Katce Pešavové, Hance Fantové, Helče Jiráskové, Ajce Velebné, Lukášům Dřízalovi a Chobotovi, Marku Maturovi a Danu Šubertovi. Všichni se při zkouškách potápěli do nenahřáté vody bazénu s novými nápady a z vody pak vylézali promrzlí, občas i s modřinami. Nemalou zásluhu na celkovém výsledku má i Mirek Ďuriš, který sice zůstal suchý na břehu, ale postaral se o zvukovou část vystoupení a projekci fotografií, kterou jsme během vystoupení mohli sledovat na obrazovce. V souvislosti s tímto bychom chtěli ještě jednou poděkovat i panu Alfrédu Strejčkovi. Za jeho hlas, z něhož se mnohým z nás tajil dech, za slova T.G. Masaryka, kterými celé vystoupení začínalo:

„Demokracie není jen formou státní, není jen tím, co je psáno v ústavách. Demokracie je názor na život. Spočívá na důvěře v lidi, v lidskost a lidství. A není důvěry bez lásky, není lásky bez důvěry.“

T. G. Masaryk